

være Tvivl om, at det er skeet for mange Kjøbstæders Vedkommende. — saa antager jeg, at hvor ved saadant særligt Regulativ den større Myndighed er betroet Communalbestyrelsen, der bør ogsaa Lovudkastets Regel om Beslutningens Udfindelse komme til Anvendelse. Men det er forøvrigt ikke blot § 25, men ogsaa § 18 in fine, der har svævet os for Tanken. § 17 omhandler blot Communalbestyrelsens Afgjørelse af de Anliggender, der vedkomme Kjøbstadens Eiendomsforhold, samt Indtægter og Udgifter; § 18 tilfiger imidlertid Borgerrepræsentationen Medvirning med Hensyn til ethvert Anliggende, der kan siges at angaa Byens Tarrv. Ethvert saadant Anliggende kan komme under Overveielse og til Afgjørelse i Communalbestyrelsen, forsaavidt det ikke som et extra-ordinært Foretagende ved § 25 er undtaget fra dens Myndighed, og der kan derfor vist ikke være nogen Tvivl om, at Beslutningens Udfindelse efter dette nye Lovudkastets Regel ogsaa bør komme til Anvendelse paa saadanne Foreanstaltninger, over hvilke Communalbestyrelsen har Magtfuldkommenhed. Det er Tanken med det første Endringsforslag ad § 1. Det andet Endringsforslag angaaer selve Beslutningens Udfindelse; i saa Henseende indeholder nemlig Lovudkastet et Hul, og det et Hul af saa væsentlig Betydning, at det efter vort Skjøn nødvendigtviis maa udfyldes. Der er nemlig givet en Regel for, at hvor der er et Fleertal tilstede og Borgermesteren i dette, der ansees Fleertallets Beslutning som Communens Beslutning. Der er fremdeles givet Regler for, hvorledes der selv udenfor dette Tilfælde kan tilveiebringes Beslutning, naar der er et kvalificeret Stemmetal for en vis Anstuelse. Men der savnes Regel for det Tilfælde, at Stemmerne maatte staae lige, og dog kræver dette Tilfælde sin Afgjørelse, da der er Spørgsmaal om at tage Beslutning om Anliggender, der ikke kunne ligge hen, hvor Beslutning for eller imod kan være absolut nødvendig, hvor der skal handles, paa den ene eller anden Maade. Efter § 17 i Anordningen af 1837, skal i Tilfælde af Meningsforskjel altid gjøres Indstilling til Dvirgheden. Allerede en saadan Regel savnes i Lovudkastet for Tilfælde af Stemmelighed; men det er nu vistnok ingenlunde ønskeligt, at man

indskrænker sig til en Bestemmelse herom; det turde være i sin Orden, at der ogsaa for dette Tilfælde udfindes et Fleertal. I saa Henseende have min Medforslagsstiller og jeg meent, at det efter de nuværende Forhold var nødvendigt og i Overensstemmelse med Lovudkastets Tanke at lade det Stemmetal, i hvilket Borgermesterens Stemme findes, udgjøre Fleertallet. Vi skulde naturligviis, dersom Communalbestyrelserne vare saaledes ordnede, at der var borgerlige Raadmænd tilstede, have været villige til at lade det Stemmetal, hvortil Raadmanden hørte, være det afgjørende. Efter forhaandenværende Forhold er dette jo for Tiden en Umulighed; men det er vistnok overensstemmende med det foreliggende Lovforslags Tanke, naar man i dette Tilfælde lader Borgermesterens Stemme gjøre Udslaget. — Smedens jeg vælger ved § 1, tør det være mig tilladt at søge en Oplysning hos den høitærede Minister. Der er nemlig i § 1 givet Regler for Udfindelsen af en Beslutning med kvalificeret Majoritet, og siges det i saa Henseende, at det, som $\frac{2}{3}$ af de Tilstedeværende, der maae udgjøre mindst $\frac{1}{4}$ af den samlede Communalbestyrelse, vedtage, ansees som Communalbestyrelsens Beslutning. Nu staaer det ikke ganske klart for mig, hvad der menes ved den samlede Communalbestyrelse, om det er det Antal, Communalbestyrelsen efter Loven skal bestaae af, eller det er det til enhver Tid de facto værende Antal, hvilket naturligviis kan være mindre end det ved Lov eller Byens Vedtægt hjemlede. Efter min Mening bør Udtrykket „samlede“ forstaaes saaledes, at det er den i hvert Dieblik de facto værende Bestyrelse, uden Hensyn til, om det lov hjemlede Antal af Repræsentanter i Dieblikket er valgt. Efter Lov af 31te Marts 1860 § 6 staaer det nemlig i Communalbestyrelsens Magt at søge det legale Antal udfyldt, og jeg mener, at naar en saadan Magt ligger i Repræsentationens egen Haand, berøver det paa den selv at anvende den, forinden en eller anden Beslutning tages, og hvis den ikke har gjort det, maa den i Dieblikket værende Repræsentation efter sin egen Villie og Beslutning om ikke at supplere sig ansees for den samlede Communalbestyrelse. Jeg er imidlertid ikke aldeles vis paa, at denne min Opfattelse